

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i w kościołach

1 kwietnia 2006

10

Na początku kwietnia 2006 roku przypada pierwsza rocznica śmierci Jana Pawła II. Z tego powodu nasze comiesięczne spotkanie w ramach „Wieczorów” ma wyjątkowy charakter - jest też szczególną okazją, by zachęcić szersze grono osób do udziału w tej modlitwie i refleksji. Kwietniowe spotkanie mogą zatem współtworzyć różne ruchy i stowarzyszenia, a także inne grupy, które działają w parafii i którym bliska jest osoba Ojca Świętego.

Ze względu na wyjątkowy charakter tego wieczoru zachęca się osoby, które będą go przygotowywać, ażeby swymi pomysłami wzbogaciły różne elementy tej celebracji.

„SZUKAŁEM WAS, A WY PRZYSZLIŚCIE DO MNIE”

Zapalenie świecy (może mieć ono bardziej uroczysty charakter. Do miejsca celebracji udaje się procesja ze światłem. Można też przywieźć do parafii ogień miłosierdzia, zapalony przez Jana Pawła II i płonący nieustannie w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach. Ogień ten odtąd może się palić w kościele jako wieczna lampka, a równocześnie żywy płomień przypominający o Janie Pawle II).

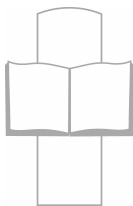
Śpiew: „Apel Jasnogórski”

PROWADZĄCY: Dziś, w pierwszą sobotę kwietnia, rozpoczynamy przeżywanie pierwszej rocznicy śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II. Gromadzimy się jak co miesiąc, żeby dziękować Bogu za wszystko, co nam uczynił przez posługę tego Papieża, i prosić o jego beatyfikację. Chcemy w czasie tego wieczoru nawiązać do słów, które wypowiedział niedługo przed swoją śmiercią: „Szukałem was, a wy przyszliście do mnie”. Powszechnie zrozumiano je jako skierowane do młodych, którzy przyszli na plac św. Piotra, żeby czuwać i modlić się za umierającego Papieża. Ale przecież w słowach Ojca Świętego możemy usłyszeć także głos Chrystusa, który szuka każdego z nas – i czeka, żebyśmy pozwolili Mu się odnaleźć. Żebyśmy do Niego przyszli... „Szukałem was... Szukam was...” – wciąż mówi do nas Jezus.

Naszej modlitwie będzie towarzyszył śpiew „Barki”. W jej słowach słyszymy głos Jezusa. Wierzmy, że ten, który chętnie tę pieśń śpiewał, teraz wstawia się za nami, abyśmy całym sercem odpowiedzieli na wezwanie Jezusa.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” oraz śpiewają 1. zwrotkę „Barki”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR 1: Czytanie z Ewangelii według św. Łukasza: „Opowiedział im następującą przypowieść: Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: «Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła»” (Łk 15, 3-6).

WSZYSCY – trwają przez chwilę w ciszy; podkład muzyczny.

LEKTOR 2: Z przemówienia Jana Pawła II do młodzieży (Kraków, 8 VI 1979): „Pozwólcie się znaleźć Chrystusowi. Niech wie o was wszystko i niech was prowadzi. To prawda, że – aby za Nim iść, podążać – trzeba równocześnie od siebie samego wymagać, ale takie jest prawo przyjaźni. Jeśli mamy iść razem, musimy pilnować drogi, po której idziemy. Jeśli poruszamy się w górach, trzeba przestrzegać znaków. Jeśli jesteśmy na wspinaczkę, nie wolno popuścić liny. Podobnie trzeba też zachowywać łączność z tym Boskim Przyjacielem, któremu na imię Jezus Chrystus. I trzeba z Nim współpracować”.

WSZYSCY – trwają przez chwilę w ciszy, następnie śpiewają 2. zwrotkę „Barki”.

PROWADZĄCY: Bóg szuka człowieka. Ale zostawia człowiekowi wolność: kiedy go znajdzie, „staje u drzwi i kołacze” (Ap 3, 20). I czeka, żeby człowiek otworzył Mu drzwi, żeby Go do siebie wpuścił...

LEKTOR 4: Z przemówienia Jana Pawła II podczas inauguracji jego pontyfikatu: „Nie lękajcie się. Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi! (...) Nie lękajcie się! Chrystus wie, co jest w człowieku. On jeden. A dzisiaj człowiek tak bardzo często nie wie, co w nim jest. Tak bardzo często jest niepewny sensu swojego życia na ziemi. Tak często opanowuje go zwątpienie, które przechodzi w rozpacz. Pozwólcie zatem – proszę was, błagam was z pokorą i ufnością – pozwólcie Chrystusowi mówić do człowieka. On jeden ma słowa życia wiecznego”.

LEKTOR 5: Z książki Jana Pawła II „Przekroczyć próg nadziei”: „Dlaczego mamy się nie lękać? Ponieważ człowiek został odkupiony przez Boga. (...) W tej prawdzie jest najgłębsza afirmacja owego: ‘Nie lękajcie się!’: ‘Bóg umiłował świat – tak umiłował, że Syna swego Jednorodzonego dał’ (por. J 3, 16)”.

WSZYSCY: trwają przez chwilę w ciszy, a następnie śpiewają 3. zwrotkę „Barki”.

PROWADZĄCY: Bóg pierwszy zaczyna nas szukać. To dzięki Niemu - dzięki światłu, które On zapala w ludzkich sercach - zaczyna szukać Go człowiek...

LEKTOR 6: Z nauczania Jana Pawła II (Rzym, 27 XII 1978): „Człowiek jest istotą, która szuka Boga. I nawet kiedy Go znajdzie, szuka Go w dalszym ciągu. I jeśli Go szuka szczerze, już Go znalazł (...). Chrystus przyszedł na świat, aby ludzie mogli Go

znaleźć: ci, którzy Go szukają. (...) Powiem więcej: Jezus przyszedł na świat, aby ukazać całą godność i szlachetność szukania Boga, które jest najgłębszą potrzebą duszy ludzkiej, oraz żeby wyjść naprzeciw temu poszukiwaniu”.

PROWADZĄCY: Rzeczywiście, dzieje człowieka można by opisać jako historię poszukiwania Boga. Człowiek wciąż Go pyta: „Panie, gdzie mieszkasz?”.

LEKTOR 7: Z przemówienia Jana Pawła II do młodzieży (Paryż, 24 VIII 1997): „Człowiek przychodzi na świat, rodząc się z łona matki, rośnie i dojrzewa; odkrywa swoje powołanie i rozwija swą osobowość w ciągu lat pracy; potem przybliża się moment odejścia z tego świata. Im dłużej trwa życie, tym bardziej człowiek uświadamia sobie swą przemijalność i tym bardziej otwiera się przed nim problem nieśmiertelności. Co jest poza granicą śmierci? I wówczas z głębi jego istoty rodzi się pytanie skierowane do Tego, który zwyciężył śmierć: «Rabbi, gdzie mieszkasz?». Nauczycielu, Ty, który kochasz i szanujesz człowieka, który wzięłeś na siebie ludzkie cierpienie, który rozjaśniasz nam tajemnicę ludzkiej egzystencji, pozwól nam odkryć prawdziwy sens naszego życia i powołania!”.

WSZYSCY: trwają przez chwilę w ciszy, a następnie śpiewają 4. zwrotkę „Barki”.

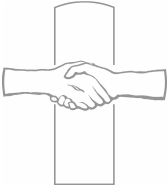
PROWADZĄCY: „Szukałem was, a wy przyszlście do mnie”. Jan Paweł II przez całe swoje życie prowadził ludzi do Jezusa. Jeszcze dźwięczą nam w uszach słowa: „Wstańcie, chodźmy!”. Chcemy być wierni tej drodze, którą nam pokazał. Chcemy iść...

LEKTOR 8: Z przemówienia Jana Pawła II do młodzieży (Paryż, 24 VIII 1997): „Wasza droga nie kończy się tutaj. Czas nie zatrzymuje się dzisiaj. Idźcie na drogi świata, drogi ludzkości, pozostając zjednoczeni w Kościele Chrystusa. Kontemplujcie chwałę i miłość Boga, a otrzymacie światło, byście mogli budować cywilizację miłości i pomagać ludziom dostrzegać świat przemieniony przez odwieczną mądrość i miłość. (...) Trwajcie w przebaczeniu i pojednaniu! Bądźcie wierni łasce chrztu! Dawajcie świadectwo o Ewangelii! Jako aktywni i odpowiedzialni członkowie Kościoła bądźcie uczniami i świadkami Chrystusa, który objawia Ojca! Trwajcie w jedności Ducha, który daje życie!”

PROWADZĄCY: *(Może podjąć dłuższą refleksję nad usłyszczanymi słowami lub podsumować rozważanie następującymi słowami)*. Gromadzimy się przy Janie Pawle II. On nas szukał, a my „przyszlśmy do niego”. Dziś jeszcze lepiej uświadamiamy sobie, że „przyjść do niego” oznacza przyjść do Chrystusa. Papież jako pasterz całego Kościoła jest znakiem Chrystusa. Jest nim także teraz, gdy Pan zabrał go już do siebie. Chcemy gromadzić się co miesiąc, by rozważać nauczanie Jana Pawła II, chcemy dojrzewać duchowo w jego szkole modlitwy i z jego postawy czerpać siły do okazywania miłosierdzia braciom.

WSZYSCY: odmawiają wspólną modlitwę, np. litanię lub dziesiątek różańca i śpiewają pieśń, np. „Totus Tuus”.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Z testamentu Jana Pawła II: „Przyjmując już teraz śmierć, ufam, że Chrystus da mi łaskę owego ostatniego Przejścia, czyli Paschy. Ufam też, że uczyni ją pożyteczną dla tej największej sprawy, której staram się służyć: dla zbawienia ludzi, dla ocalenia rodziny ludzkiej, a w niej wszystkich narodów i ludów (...), dla osób, które szczególnie mi powierzył, dla sprawy Kościoła, dla chwały Boga samego”. Wierzmy, że Pan przyjął swego sługę do siebie.

Dziś zanosimy do Boga modlitwy przez jego wstawiennictwo:

- O pokój między narodami, o pokój między ludźmi – i o to, żebyśmy, tak jak Papież, byli narzędziami Bożego pokoju.
- O ocalenie człowieka, jego godności – i o to, żebyśmy, tak jak Papież, byli obrońcami „sprawy człowieka”.
- Za Kościół, żebyśmy, tak jak Papież, byli wiarygodnymi świadkami Zmartwychwstałego.
- Panie, Ty powiedziałeś: „Szukajcie, a znajdziecie”. Pomóż nam szukać i znaleźć Ciebie. Prowadź nas w naszej drodze do „domu Ojca”.

Podajmy sobie dłonie i wspólnie wołajmy:

WSZYSCY – odmawiają „Ojcze nasz” oraz śpiewają pieśń, np. „Abba, Ojcze”.

ZAKOŃCZENIE

PROWADZĄCY: Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała Krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

W niedzielnej Ewangelii usłyszymy zapowiedź Jezusa: „A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie” (J 12, 20-33). W ten sposób Pan Jezus obiecuje także nam, że znajdziemy Tego, który poszukujemy, gdyż On sam nas do siebie „przyciąga”, On pierwszy nas szuka. Sługa Boży Jan Paweł II – tak podobny w swym umieraniu do Jezusa - również „przyciągnął wszystkich do siebie”. Przyciągnął, by przyprowadzić nas do Jezusa.

Błogosławieństwo (jeśli jest prezbiter) lub znak krzyża i śpiew, np. „Totus Tuus”.

Opracowanie: Janusz Poniewierski. Współpraca: zespół. Redakcja: ks. St. Szczepaniec

Redakcja: www.totustuus.diecezja.pl totustuus@diecezja.pl

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków, ul. Straszewskiego 2,
tel. (012) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@diecezja.krakow.pl